re te. nec exaudiri te: sꝫ rogo dn̄m meum beatū Dn̄icū vt sit mediator inter me et te. ⁊ mihi ĩpetret bn̄ficiū sanitatis. Cuꝫ ꝗ̃ diu cū lacrimis exoraret in extali facta vidit beatū Dn̄icū cū duobus fratribus apta cortina q̄ ante lectū eius pēdebat ĩtrantē sibiqꝫ dicētē. Quare tātū sanari desideras? Et illa: Dn̄e vt deo meo deuotius seruire possim. Tūc ille sub capa vnctionē mire fragrantie ꝓferens. tibiam eius vnxit: ⁊ statim sanata fuit. Hec vnctio est valde p̄ciosa. dulcis et difficilis. Cuius vbi cū mulier req̄reret rōneꝫ: ait Hec vnctio dilectionis ē signū q̄ videlicet preciosa ē. q̄ꝛ nullo p̄cio emi pōt. ⁊ q̄ꝛ in donis dei nullū ē melius dilectione. Dulcis nihil dulcius caritate. difficilis q̄ꝛ cito perdit̄. nisi caute custodiat̄. Ipsa nocte sorori sue in dormitorio quiescēte apparuit. d. Ego sanaui sororē tuā. que currens ipam sanatā inuenit. Qd̄ cuꝫ se etiam sensibili vnctione inunctā sentirꝫ ipam cū bombice ⁊ reuerentia multa extersit. q̄ cū abatisse. ꝯfessori ⁊ sorori oīa retulisset. ⁊ vnctionē in bombice presentasset. tāta et tam noua odoris fragrātia sūt ꝑcussi: vt nulla ei posset aromata cōparari. Ipam aūt vnctionē cū multa reuerētia seruauerunt. ¶ Quā gratus aūt deo existat locus in quo sacroscm̄ corp᷒ beati Dn̄ici req̄escit. licet ex miracul' multis claruerit. vnū tn̄ hic posuisse sufficiat Refert mgr̄ Alexander eps̄ vindonicensis in postillis suis sup illud verbū. Misericordia et veritas obuiauerūt sibi ⁊c. ꝙ q̄dā scolaris degēs bononie vanitatibus seculi dedit᷒ visionē talē ꝯspexit. Videbat̄ siq̄dē sibi ꝙ ĩ q̄dā cāpo magno cōsisteret. ⁊ ibidē tēpestas ingēs sup ipm̄ descēderet. q̄ dū fugeret a facie tēpestat[is]. ad quādā domū ꝑuenit: quā cū clausā inuenisset. ⁊ pulsās ad ostiū se ibidē recipi postulabat. sꝫ hospita q̄ deint᷒ erat: rn̄dit. Ego sū iusticia q̄ hic habito ⁊ hec dom᷒ mea ē. Quia āt tu iust᷒ nō es ĩ ea habitare nō vales. Ad cui᷒ verba ille plurimū merēs abscessit: ⁊ aliā domū vltra illā cōspiciēs: ad eā venit ⁊ pulsans ad ostiū se ibidē recipi postulabat. Sꝫ q̄ deint᷒ erat hospita respondit. Ego sū veritas q̄ hic habito: ⁊ hec dom᷒ mea ē. Te aūt hospicio nō recipiā. q̄ꝛ vitas eū nō liberat qui eā n̄ amat. Indeqꝫ abscedēs terciā domū vltra illā ꝓspicit: ad quā veniēs se sil'r ꝯ impetū tēpestatis recipi flagitauit. Cui q̄ deint᷒ erat dn̄a rn̄dit. Ego sū pax q̄ h̄ habito. Nō ē aūt pax impijs. sꝫ hoībus bone volūtatis Verū q̄ꝛ ego cogito cogitationes pacis ⁊ n̄ afflictiōis vtile cōsilium tibi dabo. Ultra me soror habitat q̄ miseris sp̄ auxiliū p̄stat: ad hāc accede et eius monita cōple: Cū g̃ accessisset q̄ deintus erat: respondit sibi. Ego sum misericordia q̄ h̄ habito. Si igit̄ ab iminēte tempestate saluari desideras valde ad domū in qua fratres de bononia p̄dicatores habitant. ibiqꝫ inuenies stabulum doctrine. ⁊ int᷒ p̄sepe scripture. ⁊ azimū simplicitatis cū bone discretiōis. mariaꝫ illuminātē puerꝫ ihm̄ te saluātē. Cū p̄dictus scolaris euigilasset: ad domū fratrū venit. ⁊ visionē ꝑ ordinē recitās: habituꝫ ordinis petijt ⁊ accepit.

Sixtus dicitur a sios qd̄ ē deus et status. quasi diuinus status. vel Sixtus a sisto sistis q̄si fixus ⁊ firmus in fide ⁊ passione et bona operatione.

Sixtus papa atheniensis natiōe. p̄mo q̄dē ph̄s. sed postea xp̄i discipulus. ⁊ pōtifex summus electus. decio ⁊ valeriano cū duob᷒ diaconibus suis felicissimo ⁊ agapito p̄sentat᷒ ē. quē cū deci᷒ nullis possꝫ ꝑsuasionib᷒ inclinare fec̄ eū duci ad tēplū martis: vt aut sacrificaret aut ĩ custodia mamertini recipet̄. Sꝫ cū sacrificare rēnuēs in custodiā duceret̄. b. Laurēti᷒ p᷒ eū clamās ibat ⁊ dicebat. Quo ꝓgrederis sine filio p̄r? q̄ sacerdos scte sine ministro

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG